

התורה

ואל

שבוע!

המערכה

בבת אחת הוחזרנו לאותם ימים רחוקים. רובנו רק שמענו על הימים האלה ולא ממש חיינו אותם, הימים בהם פעמה בכל יהודי החרד לדבר השם תחושת השליחות, הימים בהם נמסך טעם קידוש-השם לתוך ימי החולין, ומתח דרוך, מתח חיובי של 'לפני פעולה' מילא את הלבבות בציפיה, בדאגה, וגם בנחישות ובהחלטה יצוקה.

הימים ההם היו ימי שלטון בן גוריון. מדינת ישראל הצעירה פילסה את דרכה כששום דבר עוד לא היה לגמרי ברור. העם נחלק לשניים: מחנה שומרי התורה מול פורקי העול. אידיאלים, רעיונות מלהיבים ואידאולוגיות מלאות להט פרחו באויר. מדינה יהודית? צבא יהודי? משהוחלט על שירות-נשים, עלתה מיד הסוגיה הסבוכה של שירות נשים בצה"ל. הדעות היו לכאן ולכאן, רבנים מכל מיני זרמים ניסו להגיע למוצא של פשרה. המדינה התעקשה, היה נראה שאין דרך. המבוי סתום - - -

ואז, במילים קצרות וחדות כתער, אמר החזון איש זיע"א את דעתו הנחרצת: גיוס בנות הינו ביהרג ואל יעבור. הוא אמר לאחותו: תתכונני, כי אם לא יחול שינוי של הרגע האחרון בדעת הממשלה - בנותייך תלכנה לכלא.

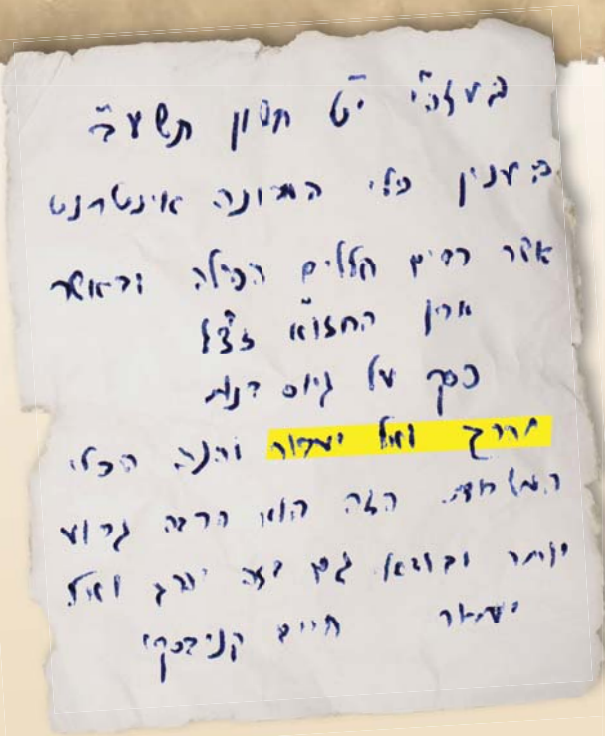
יהרג ואל יעבור. שלושת המילים העוצמתיות האלה, המילים שבגינן פשטו רבבות יהודים את צווארם לשחיטה במסעי הצלב, בשבילן קפצו יהודים חיים לתוך מדורות האוטו-דה-פה בספרד, בשבילן הטביעו עצמם ארבע מאות ילדים וילדות יהודים בזמן החורבן ושלושה עשר נערים קנטוניסטים גיבורים לא הרימו ראש ממימיה של הוולגה הקומוניסטית - שלושת המילים האלה חזרו והיכו בלב כל יהודי ויהודיה באותם ימי חזון-איש: יהרג ואל יעבור. שירות נשים בצבא או בשירות לאומי הוא ביהרג ואל יעבור.

יותר לא היו צריכים לומר דבר. כשיהודי שומע את המילים האלה - הכל ברור, כל הספקות נפשטו, כל הלבטים נעלמו. אש? מים? כלא? שום דבר לא משנה. יש דרך אחת ויחידה, ואין יהודי החרד לדבר השם שלא ישלם את המחיר בגופו, בנפשו, ביקרים לו מכל. בשביל זה אנחנו יהודים.

לראשונה מאז שישים שנה!!!

המילים האלה, 'יהרג ואל יעבור', לא עלו על השלחן אפילו פעם אחת כל שישים השנים שעברו מאז. אינספור מאמצים אדירים נעשו כנגד כל מה שסיכן את דת משה וישראל. טלויזיה, עיתונות, מקומות-עבודה, לימודים גבוהים, מבחני ליב"ה, קרבות על גבי קרבות, מאבקים על גבי מאבקים. הערכים המקודשים לנו עמדו בסכנות רבות ומגוונות - אבל המילים האלה לא הפכו לאסימון שחוק, כי הן לא באו לשימוש! איש לא ההין להעלותן על דל שפתיו. אלו מילים של מסירות נפש, לא 'מסירות נפש' במשל, מה שנאמר היום על כל דבר הדורש מאמץ מינימלי, אלא מסירות נפש אמיתית, בקיום מעשי. יהרג ואל יעבור פירושו למסור את החיים למען קודשא בריך הוא.

עכשו, אחרי שישים שנים, הציווי הזה שב וחוזר, בעוצמה כפולה ומכופלת, בחדות איומה ונוראה, ושוב מפיו של גדול הדור דהיום: גם האינטרנט הוא "יהרג ואל יעבור"!!! - - - !!! - - -

"בענין כלי המכונה אינטרנט אשר רבים חללים הפילה, ובאשר מרן החזו"א זצ"ל פסק על גיוס בנות יהרג ואל יעבור, והנה הכלי המשחית הזה הוא הרבה גרוע יותר. ובוודאי גם בזה יהרג ואל יעבור"

יהודה ואל יעבור!

את הדגל של 'מי להשם אלי' הניף מרן רבי חיים בעצמו. הדגל הונף, ושוב יש למקום ההימצאות עמדה אחת ברורה לגמרי. אי אפשר לפסוח על שני הסעיפים. או שהצטרפת אל מחנה החרדים לדבר השם, או שאינך שם. או שאין לך אינטרנט פרוץ, או שיש. אתה לא יכול להיות במקום שבו יש לך במסתרים, וכלפי חוץ אתה שייך אל המחנה. האפשרות הזאת נמחקה. האפשרות הזאת איננה. המקום שאתה עומד בו יהיה גלוי לעין השמש, בין אם תרצה בכך ובין אם לאו.

אוטו-דה-פה, מסעי הצלב גיוס בנות ואינטרנט

וכיהודים, כיהודים שהיה להם בכל הדורות האומץ לקפוץ למדורות האינקוויזציה, האומץ לשחוט את בניהם ונשותיהם וטפם אחרי ברכת 'שהחיינו' ועל השחיטה, היהודים שהיה להם האומץ להתפלג מקהילת המשכילים ולעמוד מול חיצו לעגם והנזקים שהם חוללו, היהודים שהיה להם האומץ לשלוח את בנותיהם לכלא ובלבד להינצל מ'יהרג ואל יעבור' - כחלק מן היהודים האלה, יהיה לנו גם כן הכוח עכשיו להחליט החלטה נחושה. יהיה לנו האומץ עכשיו לקום ולעשות מעשה. יהיה לנו העוז עכשיו להתייצב בצורה חד משמעית, בצורה ברורה ונטולת ספק, ולהכריז: גם אנחנו בקהל יראי השם. גם אצלנו הושלך כלי הטומאה והתועבה, גם אנחנו מצייתים לגדולי הדור.

המלחמה הזאת ניטשת עכשיו, מאז כתב מרן הגר"ח שליט"א מה שכתב, והיא

מציאות חדשה בעם ישראל

המכתב הזה יצר מציאות חדשה בעם ישראל. מה שהיה היה, עם כל הכאב. מה שיהיה מעתה ואילך - הוא זה החשוב. אם אתה חסום (בחסימה רצינית המאושרת על ידי ועדת הרבנים שהוסמכו על ידי גדולי הדור, לא במין חסימה שכל משתמש יכול להסירה או לדקקה ברגע, ושחורי המסננת שלה כה גדולים עד שנכנסים שם גם מכשולות ממש) - אתה שייך לקהילה התורנית. אם אתה פרוץ (כן, כן!!!) - אתה לא שם. יהיו שני סוגי קהילות, שאולי בתחילה ייראו דומות למדי, אבל תוך תקופה קצרה יהיה ברור לעין מי קהילת השם, ומי עובד את עצמו ואת אלילי הזמן. מרן רבי חיים קנייבסקי נטל על עצמו, בכוחות המסורים רק לגדולי הדור שבכל דור ודור, את האחריות הזאת, הוא יצר מצב, ועכשיו לא נותר לנו אלא להחליט.

עכשיו, כל אלו מביננו שיש להם קשרי עבודה המבוססים על אינטרנט שאינו חסום כהלכה, או שיש להם הרגלים רעים המכורים לו - כל אלו יידרשו למסירות נפש ממש. גם אלו ששמרו על הרשת פתוחה אצלם ולא גלשו עד היום בשום צורה, וחשבו שיוכלו להמשיך ככה הלאה, גם אלו שהציצו רק מעט ושמרו על עצמם, גם אלו שלא ידעו בכלל איך משתמשים במכשיר הטמא מלבד לצרכיהם הכשרים. כל אלו, לא משנה מה היה ההיתר שקיבלו או היתר שהורו לעצמם, כל אלו יידרשו עכשיו למציאות החדשה, במסירות נפש אמיתית:

אות קלון

כמה אנשים שאתם מכירים מוכנים לשאת על מצחם אות קין, אות קלון, של 'עוברים על אחת משלוש חמורות?! כמה יהודים שומרי תורה ומצוות יש בסביבתכם, יהודים המזלזלים באחת מג' העברות?! איך בכלל אפשר לקרוא 'יהודי שומר תורה ומצוות' למי שיהרג ואל יעבור' לא מדבר אליו?!

ההגדרה הזו שינתה את המפה הציבורית באותו רגע שהיא נכתבה. ככל שהמכתב הזה יגיע לתפוצה רחבה יותר של יהודים חרדים, והוא יגיע בעזרת השם במהירות האור לכל פינה ופינה על פני הגלובוס - כן תיווצר הבדלה, כן ייווצר מרחק, כן יקרה הבידול הבלתי נמנע: מי שמציית לגדולי הדור ולהוראותיהם ושומר על קלה כבחמורה, ומי שמזלזל בגדולי הדור ואינו שומר על ג' החמורות - - - זה יהיה בידול נורא, בידול מכאיב עד לשד, בידול איום שיקרע לשניים את היהדות החרדית, וגדול הדור לוקח את הבידול הזה על שכמו! גדול הדור מעדיף, כשם שהעדיפו גדולי הדור בימיה של ההשכלה, להפריד את העם לשניים, החלק האחד יישאר נאמן להשם ולתורתו בלא סייג, ללא עוררין, בתוספת כוח וקדושה, והחלק האחר - ולא נותר אלא לראות זאת בדאבון לב נורא - ידרדר עד שיפוץ לכל רוח. שאילולי כן, כל עם ישראל כולו יאבד. החלק הנגוע באינטרנט הינו נמק בגופו וברוחו של העם. מי שיכול לברוח משם - שיציל את נפשו, ומי שלא... לפחות שלא יהרוס עוד רבים וטובים.

שאלות למו"ר הגר"ח קניבסקי שליט"א בדבר האינטרנט והסרטים

יש אומרים שהם צריכים אינטרנט לצורך פרנסה, והפסד מזון, האם יש היתר כזה, כשאפשר להיכשל בראיות אסורות? אסור בהחלט! משל למה הדבר דומה עובד ע"ז כי צריך כסף שאסור, וכסף זה לא חשבון כלום.

המכניסים לביתם אינטרנט או סרטים, אלו איסורים עוברים? כל האיסורים שבתורה וזה בזיון שצריך לדבר על זה.

האם מותר לאברך להחזיק מחשב לכתיבת חידושי תורה, כאשר אינו חסום לקליטה של אינטרנט? לא. זה טרף ומצווה הבאה בעבירה.

אם האברך בטוח שלא יכשל, מותר לו? א"א אף פעם לדעת. ואסור להכניס עצמו לסכנה.

האם מותר לשלוח ילדים לשחק עם ילדים אחרים שיש בביתם סרטים ואינטרנט? לא לשלוח ילדים שם. זה מקום סכנה.

הורים שלא שומרים את עצמם או בני ביתם מראיית סרטים או אינטרנט מה יהיה לבית כזה? כל הצרות יבואו בביתו.

ניטשת בכל עוז. המערכה הזאת קוראת לנו פנים ואחור: למקם את עצמנו נכון, ואין קריטי יותר מזה בעולם, ולדאוג שהמקורבים אלינו יהיו ממוקמים אף הם אתנו באותו צד של התמונה. לראות שהיקרים לנו יהיו אתנו. להיבדל בבוטות, בגלוי, בהחלטה נחושה, בבטחון מלא ויצוק - מאותם שאין להם האומץ, האנוסים על ידי יצרם הרע... להיבדל מאותם מרשיעי ברית, וגם מן המסתפחים אליהם מתוך מוג לב והססנות.

כשמרן הגר"ח שליט"א כתב כך, שהאינטרנט הוא ב"הרג ואל יעבור, שהאינטרנט הוא הרבה חמור יותר מאשר גזרת גיוס הבנות בשעתה - הוא רצה שזה מה שיקרה! הוא רצה שיהיה בידול, הוא רצה שאנחנו, כמו ידונו, נעזור ליצור את הבידול הזה. הוא רצה שנברח מן האש השורפת הזאת, האש המכלה את עתידנו הרוחני ועתיד ילדינו, הוא ידע שעל זה עומד האידישקייט כולו, והוא ביקש שנציל את נפשנו.

ואנחנו מוכרחים להיות בצד הנכון כאשר הקרע האיום הזה מתרחש - הפוסחים על שני הסעיפים עלולים למצוא את עצמם שם, ירחם השם וישמרנו!

בזה תלוי האידישקייט של הדור!

פה נקודת מסירות הנפש של הדור שלנו! פה נקודת מסירות הנפש, להיבדל, להיצמד אל עיני העדה, אל מוסרי התורה, אל מנהיגי העדה. לבטוח בהם גם אם צריך לסכן את הנוחות שלנו, את הפרנסה שלנו, את ההרגלים שלנו. מסירות נפש להיות נחושים, להיות חד משמעיים, לקום ולעשות מעשה - זה הנסיון שלנו! אף אחד לא עומד עלינו עם אקדח מכוון לרקה. אף אחד אפילו לא ניצב עלינו עם הרכב המשטרתי ועם אזיקי הברזל. אבל המצב עכשיו הוא הרבה חמור יותר. הרבה. אנחנו יודעים מה לעשות, אנחנו יודעים מה לא לעשות. אין לאן לברוח, אין לאן להתחמק, שני צדי המערכה ברורים לגמרי:

האם יהיה בנו הכוח?

האם נעמוד במבחן שמזמנת לנו השעה? האם נקנה את עולמנו בשעה אחת, או חלילה נחמיץ אותו, נחמיץ לדורי דורות רח"ל!?

בנפשך הדבר. בנפשך ובנפש ילדיך, בנפש צאצאיך, בנפשם של היקרים לך. השטן וכל כלי משחיתו, והאינטרנט בראשם, מן העבר האחד. גדולי הדור ומכתבם הנחרץ מן העבר השני. איפה אתה!?

בא בנא ונאן בנאן

עצומים

כל הרוגיה

מה שאתם יודעים (בסתר לבכם) אבל לא העזתם לשאול. למה באמת האינטרנט כל כך גרוע? למה הוא יותר גרוע מטלוויזיה, ירחם השם? למה הוא יותר גרוע ממקום עבודה חילוני, למה הוא יותר גרוע מנח"ל? מי שלא יודע, מוזמן לשמוע את הבכיות...

האלקטרוני כמה שרטטים של דירות לנסיון. תפיסתו הברוכה עזרה לו. היו לו כמה רעיונות חזקים, כאלה שהאדריכל קרא להם פריצות דרך, האדריכל התלהב ושילם לו ביד נדיבה. מה הוא כבר השקיע? כמה שיעורים, כמה שעות שהוא ישב על זה, בשעות הפנויות של בין הסדרים, מחשב + תוכנה - והנה כבר משכורת כמו זו שמקבלת אשתו במשך חצי שנה!

"אלו הימים המקוללים של חיי", משחזרת אשתו, נ'. "הכסף הזה, הארור, שהוא קיבל על הדירות שתכנן... משם נפתחה רעתו.

הוא כל כך התלהב. האדריכל הציע לו לקחת קורס אינטרנטי. מהבית, בזמן הפנוי שלו. הוא יוכל להתקדם וגם משכורתו תגדל. מה יכול להיות יותר טוב מזה? הוא היה יושב עם המחשב ועם האזניות, לומד, ומיד מיישם. לאסונג, לא ידעתי שחוץ מללמוד את התוכנה ואת הקורס הוא רואה שם עוד כמה דברים. ואולי, אם הייתי יודעת, זה גם לא היה עוזר... אבל אולי אז, בהתחלה, אם

הייתי יודעת, הייתי בוכה לו, מתחננת,

מבטיחה לאכול לחם ומים בלבד עד סוף חיי, מבטיחה לקחת עוד עבודה לאחר הצהריים ולא לבקש אף פעם מתנה או תכשיט... אולי זה היה ממיס אותנו. אולי זה היה עוזר?" היא משתנקת, מוחה את הדמעות, מנסה לייצב חזרה את הקול.

למחברות שלהם - הם כבר יופיע בעמודת החדשות הטובות בעיתון. לכאורה - משפחה סטנדרטית, יפה, משפחה מצוינת עם עתיד מצוין.

האב החליט שהמצב הכלכלי מחייב קצת השתדלות. יש לו טעם מצוין, תפיסה חזותית מעולה, ידע טכני ברמה טובה. הוא עשה צעד שחלם עליו כבר כמה שנים: חזר לארכיטקט שתכנן אצלו את השיפוצים שעשו לפני כמה שנים, וקיבל את הצעתו דאז: לקחת אצלו כמה שיעורים פרטיים בתוכנה מובילה לאדריכלות פנים, ולעשות בשבילו עבודות מהבית, בשעות הפנאי. בזמנו, האדריכל התלהב מאוד מהרעיונות

משפחת ב'

אבא אברך, אמא מורה, ילדים בישיבות הטובות ביותר בארץ, הבנות בסמינרים המבוקשים ביותר בירושלים. ענן של מתח כלכלי מעיב על הבית, אבל הוא הענן היחיד... באמת, לא קל ככה לגמור חודש. הילדים לומדים להתאזר בסבלנות, לדחות סיפוקים, לחכות עם הסנדלים למכירה השנתית המוזלת ועם תשלום קופת כתי - לרגע שיהיה בבית. לא תמיד יש החיים זורמים, הרבעים כותבים פתקים מהללים על הילדים, השדכנים כבר מחכים שאפשר יהיה להכניס את ילדי המשפחה הזאת לרשימות, והם בטוחים, השדכנים, שעוד לפני שיגיעו ה ש מ ו ת

שלו והציע זאת. עכשו הוא קיבל את ההצעה. נשמע מושלם?

הוא רכש מחשב נייד טוב, בדיוק לפי הוראות הארכיטקט. התקין עליו את התוכנה, וקיבל בדואר

הבית עם התינוק, והגישה תביעת גירושין. אחרי ההלם הראשוני החלו האסימונים ליפול במהירות מחרידה. עוד התנהגות מוזרה התבהרה ועוד אחת ועוד אחת - - המשפחה שקעה בצער איום, בכושה מחרידה, במשבר. אמא לשבעה ילדים נטשה אותם, ועברה לגור עם אישה נוספת, בדירה יוקרתית בקומה 27 של מגדל-דירות. היה ברור לגמרי שהיא לא תעלה ותרד משם ברגל בשבת... אפילו מעלית-שבת לא היתה שם. הילדים סרבו להכיר בה, אבל היא נלחמה על זכותה- עליהם. במדינה הזאת, השינוי המחריד באורח חייה עוד לא פוסל אותה מלגדל את ילדיה... הבית נקרע תוך מאבק איתנים בין אמא פוקרת לבין שמירת היהדות. הגדולים בזעמם המר ממוות סרבו לראותה, הילדים הקטנים רצו את אמא. פעוטות הם קטנים מדי מכדי להבין. אי אפשר לתאר מה עובר על המשפחה האומללה הזאת עד עצם היום הזה - - -

האינטרנט איום, כי עד אליו לא היה מציאות של מבוגרים 'נושרים'. היו ילדים, היו צעירים, אבל מבוגרים וברי דעת? לעולם לא. האינטרנט חולל את המהפך המזעזע הזה.

עד ההשכלה לא היו חילוניים בעם. היו או יהודי, או גוי. ההשכלה הביאה את הצרה הנוראה ששמה עזיבת הדת. הצרה הנוראה ביותר שהיתה מאז הר סיני. אולם מאז ימי ההשכלה - מי שנולד למשפחה חרדית וגדל כחרדי - נשר רק בשנות נעוריו, כשרתיחת הדם בשיאה והחינוך ועקרונות אינם מוטמעים יפה עדיין. וגם אז - רק בעלי נטיות יוצאות דופן, בעלי תסביכים רגשיים או ילדים שחוו מערכות קשרים הרסניות נשרו באמת. השוליים המתרחבים לא שינו את העובדות האלה.

האינטרנט פתח דור חדש, ישמרנו השם. דור של נושרים-מבוגרים. של אבות ואמהות שהעמידו משפחות יקרות ונפלו אל הגיהנום הרוחח תחתם. וכשהורה נופל - משפחה שלמה בסכנה. דור שלם בסכנה.

רבים חללים הפילה. עצומים כל הרוגיה - נבואת הזעם הזאת על האינטרנט נאמרה!

'יחוד' עם הנורא מכל. הוא גרוע משום שהוא מאפשר גישה הלאה. בטלויזיה יש מישהו (פוקר! עוכר-ישראל! ועדיין זה לא כמו השטן בעצמו) שמחליט מה יראו על המרקע. באינטרנט כל אחד מוביל לבד, מן הפח אל הפחת, מהפחת עמק הבכא, משם אל הדיוטה התחתונה, ממנה עד שאול תחתיה... בהקלקה אחת, בקלי קלות, בלי טרחה ומאמץ, בלי להיראות במקומות שמבייש להיות שם. רק להציץ - ולאבד את כל היראת שמיים בבת אחת. יש מראות שאי אפשר למחוק. יש אמירות ודעות שמתבייטות על הזכרון האנושי ולא נותנות לו מנוחה, עד שהנפש מזדהמת כולה. באינטרנט כל אלו זמינים באופן מבהיל, ומגיעים אליהם גם כשלא רוצים. באקראי. בלי כוונה, תוך כדי חיפוש של משהו אחר.

משפחת ס'

במשפחת ס' נפגעה האם. היא עבדה בעיריה, במחלקה שבה רוב העובדות הן נשים משלנו. היא קיבלה קידום ממשרת פקידה זוטרה לאחראית על אגף, ומשם החלו הצרות... העבודה שלה היתה בסביבת אינטרנט. היא היתה צריכה לפקח על העובדות שתחתיה, לעמוד בתיאומים עם גופי ממשלה שונים, לשלוח ולקבל. כל זה נעשה באמצעות הרשת. כדי להצטיין, היא המשיכה להשקיע שעות גם בעבודה מהבית, בשעות הלילה. את השינויים שחלו בה היא הסתירה באומנות עד הרגע האחרון... איש לא ידע שהיא רחוקה עד מאוד מהתורה וממצוותיה. איש לא ידע אפילו שהיא הפסיקה ליטול ידיים בבוקר, לברך, לשמור מרחק בין בשר וחלב, לבדוק תולעים. אף אחד, כולל בעלה, לא ידעו שהיא חיה חיים כפולים. כל זה התגלה ביום שבו היא עזבה את

"הילדים הרגישו ראשונים שמשוה השתנה בו. תמיד היה חרוץ וקם לתפילה מוקדם, להספיק לעזור לפני שהוא יוצא לכולל. אף פעם הוא לא הפסיד את הטנדר לכולל! פתאום התחיל להשאר בבית... בתחילה אמר שהראש כואב, ואחר כך שחסר לו כמה שעות לגמור איזו דירה שהוא הבטיח לתכנן, ואחר כך לא יודעת מה. פה ושם גיליתי שהחמיץ תפילת מנחה. לא האמנתי. הייתי בטוחה שהוא מתפלל בסלון. אבל הילדים אמרו לי בזעזוע שאבא לא התפלל היום מנחה... וגם לא אתמול... משהו בהופעה שלו השתנה. הוא גם נעשה קריר ומרוחק. בהתחלה אליי, אחר כך גם לילדים. פתאום התחיל לעשן, יום אחד שמענו אותו מדבר בטלפון ופתאום צוחק בצחוק פרוע וקולני. פתאום מסטיק... תבינו, היה לנו אבא שכותב ספרים של חידושי תורה, שמוסר שיעורים בליל שבת בבית הכנסת, שאומר 'חבורות' שכל הכולל מתלהב! עכשו הוא לא דיבר על חידושים ועל חבורות. הוא דיבר על אוטו. הוא רוצה להוציא רשיון. הילדים הגדולים הבינו הכל... רק אני עוד לא. בעוורוני, בחרדתי. אני הבנתי רק כשהוא הלך מהבית כדי לא לחזור יותר... לא מתאימה לו משפחה כמו שלנו. הוא אוהב את הילדים אבל רוצה אותם כמותו... הם קוברים את עצמם באדמה מבושה, אני עברתי משבר... בכיתי כמה שבועות בלי הפסקה. בעל נעוריי, מי הרעיל ככה את לבו הטוב והזך? כמה הוא שמר על העיניים... כמה היתה חשובה לו הקדושה בבית! הצניעות, הטהרה... איך זה יכול להיות?! ילד אחד הוא הצליח לקלקל. מוטי בן השתיים עשרה הלך אתו. אם הייתי מבינה בזמן, אולי לפחות את מוטי הייתי יכולה להציל..."

ני' ממשיכה לבכות. חייה נהרסו, בהרס המר ביותר שאפשר. גרוע יותר ממחלה קשה, גרוע מיתמות ומשכול, גרוע אפילו מהתאבדות. אין דבר מבייש יותר מאבא שהוריד את הכפה... אין דבר איום יותר להוריו שירדו שאולה בזה אחר זה תוך תקופה קצרה. אין דבר מחריד יותר לאחי ואחיותיו שתחילה התרחקו גם ממשפחתו, כאילו כדי למחות את הנגע הזה, הצרעת הזו, מעל עצמם. קורס אינטרנטי תמים באדרכילות פנים, כמה מודעות פרסומת בצדדים, וגיהנום פתוחה מתחתיו.

האינטרנט גרוע משום שהוא אישי, איסור

בהתאסף ראשי עם - יחד שבטי ישראל

מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א בכינוס למען ביעור האינטרנט ממחננו - אדר תש"ע

פסק הלכה

אודות הגדרים למניעת סכנות האינטרנט

מתוך מכתב גדולי ישראל שליט"א - שבט תש"ע, כסליו תשע"ב

א. השימוש באינטרנט כרוך באיסורים המורים. ומאחר ואין שום אינטרנט חסום לחלוטין - אסור להכניס את עצמו ומשפחתו לניסיונות ולסיכונים חמורים שכאלו.

על-כן, יש לחסום לגמרי כל מחשב - נייה או נייד - מכל אפשרות חיבור לאינטרנט

(ע"י רשת קווית, אלחוטית וסלולארית). וכן אין להשתמש בכל מכשיר שיש בו אפשרות חיבור לאינטרנט, כמחשבי כף-יד למיניהם, או בטלפון סלולארי שאינו מאושר. גם מחשב שבו דואר אלקטרוני בלבד חובה לחסום מכל גישה לאינטרנט.

ב. במוסדות ובמקרה של הכרח לפרנסה שנאלצים להשתמש באינטרנט (במידת ההכרח בלבד) - אסור באיסור חמור להשתמש באינטרנט שאינו חסום כהלכה - גם מגלישה אלחוטית וסלולארית - אלא בחסימה המאושרת ע"י 'ועדת רבנים' המוסמכת לכך ע"י גדולי ישראל.

היות וישנם חסימות שאינם חוסמות כראוי, על כן חובה שתהיה חסימה כהלכה, ולעת עתה החסימה היחידה המאושרת היא ע"י חברת 'נתיב'.

ועם זאת חובה למנוע גישה לאותו מחשב מכל מי שאינו מוכרח להשתמש באינטרנט, ולעשות ככל שביכולתו לא להחזיקו בבית כלל.

ג. גם המתחבר לאינטרנט חסום לצורך פרנסה הכרחית - צריך שיהיה ע"פ אישור של בי"ד או רב המוסמכים לכך מטעם גדולי ישראל.

והננו קוראים לכל רבני השכונות והקהילות, להיקהל ולעמוד על נפשם ולעשות כנסי הסברה המתריעים כנגד מחריב היהדות - האינטרנט

באעה"ח להציל רבים מעוון

יוסף שלו' אלישיב א.י.ל. שטינמן שמואל הלוי וואזנר מיכל יהודה לפקוביץ חיים פנחס שיינברג נסים קרליץ חיים קניבסקי שמואל אויערבאך שמעון בעדני משה צדקה

כל גדולי הדור סבורים שנשמת אפה של היהדות תלויה בחסימת האינטרנט. כל מי שמתבונן וחושב רואה את זה בעצמו - - - היה גם אתה שותף בהצלת עם ישראל, בשמירה על רוח אפינו, על ציפור נפשנו. אין ערוך לתרומתך למען הרחבת מערך-ההסברה! זו הצלת נפשות רוחנית ממש!

לתרומות עבור מערך ההסברה באשראי או הוראת קבע בטלפון:

052-7164895

יו"ל ע"י למעננו - לתנופה רוחנית
בהכוונת הרבנים הגאונים שליט"א

טלפון: 03-570-8327 פקס: 1533-570-8327

**גמ"ח ארצי
לניתוק אינטרנט**

15-99-50-22-00

**להגנת "נתיב"
ההגנה היחידה
המאושרת ע"י גדולי ישראל**

074-700-1-700

מענה לשאלות ויעוץ
057-317-8292